

РЕШЕНИЕ

№ 7190

гр. София, 23.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 02.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Цонка Вретенова, като разгледа дело номер **5736** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във вр. с чл. 167 ал. 2 т. 2 от Закона за движение по пътищата и Наредбата за организация на движението на територията на Столична община.

Образувано е по жалба от „Булклима Инженеринг“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление - [населено място],[жк], [улица], представлявано от прокуррист М. Н. А., чрез адв. В. И. с електронен адрес за призоваване и съобщения чрез Система за сигурно електронно връчване и адрес на кантора – [населено място], пл. „Р. Д.“ № 4, ет. 1, ап. 1 срещу принудителна административна мярка /ПАМ/ – задържане с техническо средство тип „скоба“ на 29.05.2023 г., на лек автомобил „С. ЦЗ“ с ДК [рег.номер на МПС] , собственост на „Булклима Инженеринг“ ЕООД, описана в Съобщение № В 2310813/29.05.2023г., издадено от контрольор 8 в търговско дружество „Център за градска мобилност“ ЕАД /ЦГМ/.

В жалбата се твърди, че наложената ПАМ е неправилно наложена и е незаконосъобразна. Посочва се, че на 29.05.2023 г. в 10:56 ч. служител на „Булклима Инженеринг“ ЕООД е паркирал автомобил, собственост на дружеството и е заплатил дължимата такса за зелена зона, чрез текстово приложение на мобилния оператор, вследствие на което е получил обратно съобщение на мобилния си телефон за заплатената такса и потвърждение за успешно заплащане до 11:58 ч. в зелена зона. Въпреки това, служител на „Център за градска мобилност“ в 11:01 часа поставя устройство „скоба“ за принудително задържане. Моли съда за отмяна на наложената ПАМ и претендира разноски.

В съдебно заседание, жалбоподателят се представява от адв. И., който поддържа жалбата. Изтъква, че по делото е безспорно доказано, че към момента на налагане на ПАМ не е било извършено твърдяното нарушение. Представя писмени бележки.

Ответникът- „Контрольор автомобилен транспорт, той и шофьор“, в сектор "Принудително задържане", отдел „Паркиране“, дирекция „Паркиране и мобилност" в „Център за градска мобилност“ ЕАД, се представява от адв. Г., която оспорва жалбата. Претендира разноски, съгласно представен списък.

СГП не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 29.05.2023 г. служител на „Булклима Инженеринг“ ЕООД паркирал автомобил, собственост на дружеството, с рег. [рег.номер на МПС] на [улица], район Л.. При направена проверка за посочения автомобил от свидетеля И. С. – контрольор инспектор в „Център за градска мобилност" ЕАД в 10:54:19 часа в Р. устройство, резултатът бил „неплатил" за зелена зона и „неплатил“ за синя зона. Установено било, че не е поставен и талон за заплатена дължима сума в зоната. Видно от извадка от електронната система на ЦГМ /л. 29/, автомобилът е заскобен в 10:54 часа. Служители на „ЦГМ“ ЕАД му поставили техническо средство „скоба“, което е отразено под № 7 в Протокол на екипа „скоби“ за блокирани автомобили от 29.05.2023 г. с посочен час - 11:01 ч. /л. 30 от делото/. Видно от приложените по делото доказателства – л. 29 и л. 74, за процесния автомобил е изпратен СМС за „зелена зона“ в 10:56 :13 часа, изпратен е и втори СМС в 10:59:09 часа

Оформено е и Съобщение № В 2310813, в което е посочен час 11:01 часа поставено на автомобила. След установяване на нарушението и след поставянето на скобата са били изготвени цветни снимки, приложени по делото / лист 32 -36 от делото/. Първата по време изготвена снимка с отбелязан час е 11:02:17 мин.

На същата дата – 29.05.2023 г., след заплащане на „глоба“ в размер на 30 лв., екип на „ЦГМ“ ЕАД е свалил „скобата“ от автомобила.

По делото е приета административната преписка, в която са приложени: Заповед № СОА21-РД95-578/26.11.2021 г. на кмета на Столична община за въвеждане на територията на СО режим на почасово платено паркиране „Синя зона“ и „Зелена зона“; Заповед № СО18РД-95-454/03.08.2018 г. на кмета на СО, с която е одобрен реда и условията за принудително задържане, чрез блокиране на колелото на неправилно паркирано ППС, в зоните за почасово платено паркиране, при използване на техническо средство тип „скоба“; Решение № 73 от 17.12.2015г. на Столичния общински съвет за определяне на цените, във връзка с Наредба за организация на движението на територията на Столична община; Инstrukция за работа на служителите на длъжност „Контрольор автомобилен транспорт“ и „Контрольор автомобилен транспорт, той и шофьор“, утвърдена от изпълнителния директор на ЦГМ; схема на движението и вида на зоната в района на паркираното МПС; Протокол на екип „скоби“ 8 за блокирани автомобили от 29.05.2023 г. от ЦГМ АД /л. 30/; Извадка от електронната система на ЦГМ относно извършена проверка на 29.05.2023 г. за процесния автомобил /л. 29/; трудови договори на служителите С. Г. и О. С..

По делото от страна на ответника с молба от 25.10.2023 г. /л. 89/ е представено копие на писмо от изпълнителния директор на „ИНФОСИСТЕМС ИНТЕРНЕТЪНЪЛ“ ЕАД до ЦГМ, видно от което електронните устройства, с които служителите на ЦГМ осъществяват контрол и проверка на заплащането при паркиране в зоните за почасово

платено паркиране, са в техническа изправност. В писмото е посочено още, че времето на проверка на МПС се взема от централизирана система (сървър), а времето на устройствата не се взема предвид в този случай, като всички процеси в системата също са синхронизирани спрямо времето на този сървър.

В съдебно заседание от 02.11.2023 г. по делото е разпитан като свидетел - контролор-инспектор в ЦГМ И. С., който заявява, че пешеходно обхожда зоните за почасово платено паркиране и извършва проверка на автомобилите и той само уведомява отдела, който идва да постави скоба и изготвя снимки. Твърди, че си спомня за процесния случай и при обход на улицата проверява всеки един автомобил. След като стигне до автомобила прави проверка в устройството и след като не е отчел нито плащане с талон, нито със SMS, го пуска в системата за принудително задържане, чрез G. устройство. Посочва, че системата работи в реално време. Заявява още, че проверява само автомобили, които са паркирани – с изгасен двигател и без водач или човек вътре.

В съдебното заседание е разпитан като свидетел и служителят на „Булклима Инженеринг“ ЕООД – Д. Н., който заявява, че е паркирал автомобила на [улица] и започнал да си оправя документи за среща с клиент, излязъл е от колата в 10:56 ч. и е пушал SMS. След 5 минути е получил съобщение, че на автомобила с сложена скоба.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена чрез административния орган, в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, подадена е от надлежна страна по чл. 147, ал. 1 от АПК, срещу подлежащ на оспорване административен акт и е допустима.

По същество, същата е неоснователна по следните съображения:

Съгласно чл. 167, ал. 2, т. 2 от ЗДвП служби за контрол, определени от кметовете на общините, използват техническо средство за принудително задържане на пътното превозно средство, за което не е заплатена дължимата цена за паркиране по чл. 99, ал. 3 от с.з. до заплащане на цената и на разходите по прилагане на техническото средство. Според чл. 124 от НОДТСО, оперативната дейност по използването и прилагането на техническото средство тип „скоба“, таксуването на собствениците или упълномощените от тях водачи, както и освобождаването на принудително задържаните ППС, се организира и осъществява от общинското дружество „Център за градска мобилност“ ЕАД по ред и при условия, определени със заповед на кмета на Столична община, издадена на основание и в изпълнение на чл. 167 и сл. от ЗДвП.

Съгласно Заповед № СО18РД-95-454/03.08.2018 г. /л. 23/, кметът на СО е одобрил „Ред и условия за принудително задържане, чрез блокиране на колелото на неправилно паркирано ППС в зоните за почасово платено паркиране при използване на техническо средство, тип „скоба“. С посочения акт, кметът на СО е определил юридическото лице „ЦГМ“ ЕАД, като орган по смисъла на §1, т. 1 от АПК, на когото са възложени административните правомощия по налагане на принудителната административна мярка, като е оправомощил служители на „ЦГМ“ ЕАД с властническите правомощия по чл. 167, ал. 2, т. 2 от ЗДвП. Именно поради оправомощаване на служители на общинското предприятие, а не на цялото предприятие, изпълнителният директор на търговското дружество е приел Инstrukция за работата на служителите на длъжност „Контролор автомобилен транспорт“ и „Контролор автомобилен транспорт, той и шофьор“ в сектор „Принудително задържане“ от отдел „Паркиране“ на дирекция „Паркиране и мобилност“ по участъците от зоните с режим на почасово платено паркиране – „Синя

зона“ и „Зелена зона“, в която е регламентирал действията на длъжностните лица, които са оправомощени да налагат принудителната административна мярка. С оглед на изложеното, носител на властническото правомощие да наложи принудителните административни мерки са лицата – служители на „Център за градска мобилност“ ЕАД, които въз основа на валидно правоотношение заемат длъжността „Контрольор автомобилен транспорт, той и шофьор“, на каквато длъжност е лицето, наложило процесната ПАМ, видно от представеното по делото Допълнително споразумение № РД-12-2П-285/01.02.2021 г. /л. 49/. По изложените съображения съдът намира, че оспорвания акт – ПАМ е наложен от компетентен орган, в кръга на предоставените му правомощия и при спазване на процедурните правила, с оглед на представените по делото допълнителни трудови споразумения, както и длъжностни характеристики, поради което не страда от пороци водещи до нейната нищожност.

Принудителното задържане представлява принудителна административна мярка по смисъла на чл. 22 ЗАНН, която се налага при условията, посочени в специалния закон. ЗДвП не предвижда съставяне на нарочен акт в писмена форма за налагане на конкретната ПАМ. Аргумент в тази насока се извлича при тълкуване разпоредбата на чл. 172, ал.1 ЗДвП, според която изброените в чл. 171, т.1, т.2, т.4, т.5, буква "а", т.6 и т.7 от закона ПАМ се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. По аргумент на противното за ПАМ по чл. 167, ал.2, т.2 ЗДвП не се изисква писмена форма. Поради това съдът приема, че за целта е достатъчен съставеният протокол за блокирани автомобили /лист 30 от делото/ както и изготвеното съобщение В 2310813, въз основа на които се констатира поставяне на техническото средство и с които мярката се счита за наложена. От същите е виден номерът и марката на автомобила, дата и часът на заскобване. Техническото средство може да се прилага единствено и само по отношение на пътно превозно средство, за което не е заплатена съответната такса по чл. 99, ал. 3 ЗДвП и което е паркирано в определените места от кмета за платено паркиране, обозначени съгл. чл. 99, ал. 2 ЗДвП.

По делото не е спорно, че процесният автомобил е бил паркиран в зона за платено паркиране на Столична община - „зелена зона“.

Спорно по делото е обстоятелството дали се касае за нарушение, свързано с неплащане на дължимата на основание чл. 99, ал. 3 от ЗДвП цена за паркиране към момента на задържане на автомобила.

Меродавен за налагане на принудителна административна мярка е моментът на извършване на проверка от контрольор – служител на ЦГМ, която в случая е сторена в 10:54 ч. При проверка по отношение на автомобил с рег. [рег.номер на МПС] в Р. устройство, резултатът бил „неплатил“ за зелена зона и „неплатил“ за синя зона. Не може да се възприеме тезата на жалбоподателя, че основание за налагане на ПАМ възниква към момента на пристигане на екип на ЦГМ, за който съществува задължението за поставяне на техническото средство тип „скоба“. Видно от извадка от електронната система на ЦГМ /л. 29/, автомобилът е заскобен в 10:54 часа, а СМС е изпратен впоследствие в 10:56 ч., поради което следва да се направи заключение, че за времето от 10:54 часа до 10:56 часа, липсват данни и доказателства, а няма въведени и такива твърдения от жалбоподателят да е изпращал СМС за заплащане на „синя зона“ или респективно да има поставен талон за платено паркиране за посочения времеви период.

В тази връзка законосъобразно служители на „ЦГМ“ ЕАД са поставили техническо средство „скоба“ на процесния автомобил, което е отразено под № 7 в Протокол на екипа „скоби“ за блокирани автомобили от 29.05.2023 г. с отразено време 11:01 ч. /л. 30 от делото/. Съвсем логично и житейски оправдано е да има минимална разлика от няколко минути на времето, в което е констатирано липса на дължимо плащане от св.И. С., времето на поставяне на скобата от ответника и времето на изготвяне на протокола за блокирани автомобили /лист 30 от делото/, в който е посочено, като час на поставяне на скобата 11.01 часа, който протокол е изготвен непосредствено след поставяне на скобата. В подкрепа на този извод е и посоченото време на изготвените снимки на заскобения вече автомобил, като на първата от тях е отразен час – 11:02:14ч т.е. така отразения автоматично час е след поставяне на скобата.

В тази връзка според настоящия съдебен състав, неоснователни са твърденията, изложени в писмените бележки на адв. И., че служителите на ЦГМ могат да манипулират както си пожелаят данни в системата. Обективно невъзможно е часът на извършената от св.И. С. проверка, в която е констатирано, че автомобилът е паркирал в „зелена зона“ и е неплатил, да съвпада точно с времето на поставяне на скобата и с времето на изготвяне на снимковия материал точно в един й същи час. Действията, които са извършени от екипа на ЦГМ, който фактически поставя скобата са последователни-

Невъзможно е в процеса на поставяне на скобата , което действие изисква технологично време от няколко минути да бъде изготвен едновременно с това протокола за блокирани автомобили, да бъде направен снимков материал и изготвено и поставено съобщение на МПС.

Ето защо отразеното време 11.01. часа, както в протокола, така и в съобщението, а впоследствие и снимките, отразяват времето, в което е приключило поставянето на техническото средство, а не времето на извършена проверка с констатация, че за паркирания автомобил не е извършено плащане за паркиране в „зелена зона“.

Дължимата цена за паркиране е парично задължение и за да бъде то надлежно изпълнено, тя трябва да е заплатена по установения ред към датата и часа на проверката, към които се установява паркирането. Заплащането на таксата към 11:56 ч. на същата дата не вмения задължение на проверяващия да премахне поставеното техническо средство за задържане, поради незаплащане на таксата към 11:54ч., нито санира порока.

От показанията на свидетеля - контролър И. С., които съдът намира за ясни и последователни, се установява, че същият проверява само автомобили, които са паркирани, а именно - с изгасен двигател и без водач или човек вътре. В тази връзка не се споделя въведеното с писмените бележки по делото твърдение, че за периода от 11:54 до 11:56, служителят на дружеството-жалбоподател се е намирал в автомобила, поради което следвало да се приеме, че същият е бил спрял, а не паркирал. Показания в този смисъл, даде пред съда и свидетелят Д. Н., които съдът не възприема изцяло за достоверни, предвид факта, че същите не кореспондират с писмените доказателства по делото и със свидетелските показания на св. С..

Съдът не кредитира показанията на св. С., че си спомня за конкретния случай, предвид заявеното от същия, че ежедневно проверява множество автомобили, но показанията, в частта в която същият заявява обичайно какви служебни действия извършва по проверка на паркирали автомобили, съдът оценява като достоверни.

Съдът не изключва и хипотезата, в която св.Д. Н. да е паркирал автомобила, да е

излязъл от същият и да е станал очевиден на извършената проверка и последвалото заскобяване на автомобила, като едновременно с това да е изпратил и смс за заплащане в зелена зона.

Видно от представеното по делото писмо на изпълнителния директор на „ИНФОСИСТЕМС ИНТЕРНЕТЪНЪЛ“ ЕАД до ЦГМ /л. 95/, се установява, че електронните устройства, с които служителите на ЦГМ осъществяват контрол и проверка на заплащането при паркиране в зоните за почасово платено паркиране, са в техническа изправност. В писмото е посочено още, че времето на проверка на МПС се взема от централизирана система (сървър), а времето на устройствата не се взема предвид в този случай, като всички процеси в системата също са синхронизирани спрямо времето на този сървър. Неоснователни се явяват оплакванията от страна на жалбоподателя в тази насока.

В конкретния казус са обективирани и двете материалноправни предпоставки, обуславящи приложимост на мярката по чл. 167, ал. 2, т. 2 ЗДвП - налице е паркиране на превозното средство на място в зона, определена за платено паркиране и не е заплатена дължимата такса за паркиране.

Фактическият състав на визираната в чл. 167, ал. 2, т. 2 ЗДвП мярка за административна принуда, при наличието на който е законосъобразно прилагането ѝ, е ясно установен в законовата норма - да е налице паркиране на моторно превозно средство в зона, определена за платено паркиране, във време, за което е дължимо заплащане и това плащане да не е извършено към установения за валидността му момент. Елементите на фактическия състав трябва да са налице кумулативно.

При тези фактически констатации, съдът намира, че е спазена процедурата, като е приложен един от възможните методи – поставяне на блокиращо устройство тип „скоба“, които правомощия за регламентирани в чл. 124 от НОДТОСО и т. 2-9 от Заповед № СОА18-РД-95-454/03.08.2018 г. /л. 23/ на Кмета на СО. Обхватът на различните зони за паркиране в С. е определен в НОДТОСО и Заповед № СОА21-РД95-578/26.11.2021г. и приложение № 1 към нея.

Установява се, че при навлизане в улицата, на която е бил паркиран автомобилът е налице указателна табела за наличие на зонироване, както и ред за заплащане на таксите за това. Мярката е и съответна на целта на закона, защото принудителното задържане на автомобила е способ за санкциониране на допуснатото паркиране без заплащане на дължимата такса. С оглед на изложеното атакуваната ПАМ се явява законосъобразна и жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

От страна на ответника е направено искане за присъждане на разноски, което с оглед изхода на спора се определя като основателно и следва да му се присъдят направените по делото разноски в размер на 1000 лв., съгласно представения списък по чл. 80 от ГПК, представляващи заплатено по банков път адвокатско възнаграждение.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2, предложение второ от АПК, Административен съд - София град, III отделение, 61 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Булклима Инженеринг“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], срещу принудителна административна мярка – задържане с техническо средство тип „скоба“ на задържане с техническо средство тип „скоба“ на 29.05.2023 г., на лек автомобил „С. ЦЗ“ с ДК [рег.номер на МПС] , собственост на „Булклима Инженеринг“ ЕООД, описана в Съобщение № В 2310813/29.05.2023г., издадено от контролор 8 в търговско дружество „Център за градска мобилност“ ЕАД.

ОСЪЖДА „Булклима Инженеринг“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] да заплати на „Център за градска мобилност“ ЕАД с ЕИК[ЕИК] направените по делото разноски общо в размер на 1000 /хиляда/ лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд, с връчване на преписи за страните по чл. 138 от АПК.

СЪДИЯ: